

Слави Иванов Иванов – студент IV курс,
специалност „Национална и регионална сигурност“,
Национален военен университет „Васил Левски“

НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА В КОНТЕКСТА НА МИГРАЦИОННАТА КРИЗА

За мен е изключителна чест и удоволствие да бъда поканен да участвам в инициативата на Президента на Република България, Росен Плевнелиев „Младежка визия за развитие на България“. Приветствам всяка дейност, насочена към съвместна работа между млади, мотивирани и силно ерудирани хора и държавните институции, защото това е една уникална възможност, както за развитие на самите хора, така и реален поглед върху съвременното ми.

Несъмнено XXI век е времето на Глобализацията, на високите икономически темпове на развитие, на революциите в технологичния сектор, на времето, в което с ясно съзнание можем да се наречем жители на Света. Успоредно с това, настъпват много промени и изменения, които поставят на сериозни изпитания, както държавата като институция, така и самия човек. Наред с Глобализацията много хора се опасяват, че не изпитват необходимата жизнена сигурност, че технологиите всъщност не могат да дадат очакваните положителни резултати, че светът става по-несигурен и опасен.

Всъщност, обаче, развитието на човечеството не може да бъде спряно. Динамиката днес ни кара да вървим напред и да се движим нагоре. Редом с това, ние трябва да изпитваме сигурност и спокойствие, които да гарантират благоденствието ни.

Едно от най-големите предизвикателства днес е Миграционната криза, която тресе цяла Европа и е приемана от специалисти като сериозна заплаха за националната сигурност.

За да можем да разгледаме този проблем, първо трябва да сме наясно с това какво представлява понятието национална сигурност.

Съществуват редица определения, които я дефинират, но най-общо можем да кажем, че това е състояние, при което отсъства заплаха за

нормалното функциониране на обществото, а ако такава заплаха е налице, то има необходимите средства и ресурси тя да бъде преодоляна.

Специфичното географско положение на Република България я прави гореща точка по отношение на мигрантите и бежанците. Разположена в югоизточна Европа, нашата страна е и външна граница на Европейския съюз, посредством границите си с Република Турция, Република Македония и Република Сърбия. Това е една съществена причина, поради която сигурността у нас трябва да е на много високо ниво, за да запазим мира и спокойствието в цялата Евро зона.

За да може да се постигне необходимото ниво на защитеност, трябва да се спазват съответните мерки и да се осигуряват средства и ресурси, които да я гарантират.

От казаното до тук може да заключим, че националната сигурност е в основата на развитието на цялата държава. Тя е предпоставка за икономическия ѝ прогрес, за социалния мир и спокойствие, за просперитет на цялата нация.

От друга страна, обаче, много точно може да се повдигне въпросът за правата на човека. Това е един от правните сектори с най-голямо развитие от миналия век насам. Ако за момент се обърнем назад във времето, ще видим дългия път на развитие на правата на жените, правата на децата, правото на труд и т.н. Следствие на дългата еволюция в тази област, днес говорим за защитеността на индивида от самото право, за онези норми, които го гарантират.

И тук идва и най-важният въпрос, които вълнува обществеността днес. Дали предприемайки всички тези мерки за достигане на онова толкова желано състояние на сигурност от своя страна не нарушават човешките права?

Разбира се отговор на този въпрос не може да се даде красноречиво и еднозначно, дори напротив. Колкото повече различни и разнообразни теории и мнения се дават по въпроса, толкова вероятността да се намери златната среда е по-голяма.

Разглеждайки миграционния проблем днес, ясно се вижда разделението на обществото. От една страна се вижда желанието да се защити човешкия индивид и да се подsigури неговия живот, а от друга се вижда несигурността, която водят след себе си. Но това не означава, че мигрантите не трябва да получат помощ.

От гледна точка на това, че човешките права са най-важните норми , които гарантират живота на човека, то те в никакъв случай не бива да бъдат нарушавани. България като съвременна и модерна страна, трябва да гарантира правата на човека.

Поставена в това положение страната ни трябва да гарантира сигурността и на своите граждани, като предотврати всякакви конфликти и ескалация на напрежение, породени от мигрантите и реакциите на самите граждани.

Това може да стане чрез добре функциониращи органи и структури, които да следят ситуацията постоянно и при необходимост да се реагира превантивно, за да се избегнат негативните последици.

България е чудесен пример за това. Макар и при наличието на размирици по отношение на мигрантите, до сериозни конфликти не се е стигало. Това е повод за гордост на българите, защото чрез своята толерантност, те успяват са избегнат сценарии като тези, случващи се в Европа.

Адекватните мерки и решения, взети от българските управници, толерантността на самите българи и правилно функциониращите органи, позволяват сигурността в Република България да е осъществена и гарантирана. На фона на миграционните проблеми, засягащи Стария континент, резултатите постигнати у нас са не само задоволителни, но и много обещаващи.